

TƯỜNG TRÌNH:

MỘT CUỘC ỦY LẠO

THÁNG 2 NĂM 1996

Từ Thiện Tâm Khai

Nam Mô A Di Đà Phật

- *Chúng đệ tử Từ Tôn tuân theo lời dạy của Đức Ngài: “Các chú phải tạo nhiều âm chất, có tạo nhiều âm chất thì lòng từ bi của các chú mới mở rộng theo đúng con đường mà chư Phật, chư Bồ Tát đã đi”.*
- *Chúng con luôn cầu nguyện bề trên ban ân lành cho những nơi chúng con đến, cho những người chúng con gặp.*
- *Đối với chúng con, những Hồng Ân Bảo Pháp mà Đức Ngài ban cho là viên ngọc quý có lợi cho mình và tha nhân.*

Nam Mô Đại Thừa Liên Hoa Hóa Thân Minh Vương Phật.

Đức Thầy và các pháp hữu đang thăm viếng và tặng quà cho các gia đình neo đơn.

Hôm nay, ngày 23 tháng Chạp đưa ông Táo về châu trời. Mọi người bận rộn cúng tiễn ông Táo, chuẩn bị nhà cửa để đón Tết Nguyên đán Bính Tí. Riêng nhóm giáo viên chúng tôi thì như thường lệ hằng năm cứ vào ngày này, chúng

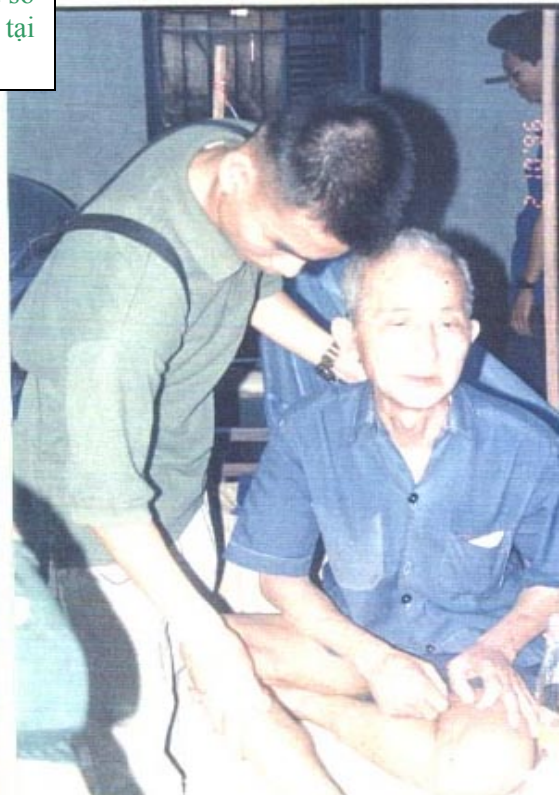
tôi lại tổ chức đi thăm cô nhi viện, thăm người già hoặc đến các chùa nghèo để cúng dường gọi là đem đến những nơi ấy sự ấm áp tình người trong dịp Xuân về.

Những ngày giáp Tết ở Việt Nam thật vui, thật rộn rịp với chợ Tết đông vui, chợ hoa rực rỡ muôn màu, muôn hoa đua nở để đón chúa xuân. Hoa tình thương của chúng tôi cũng nở rộ để đem hương hoa đến cho đời nhất là những cảnh đời bất hạnh.

Tôi muốn kể cho các bạn nghe về chuyến đi thăm cô nhi viện, thăm trại người già tàn tật cũng như đến thăm các cảnh chùa nghèo của làng quê Việt Nam.

Các pháp hữu Vô Vi Quy Nguyên đang ân cần thăm hỏi, hộ bệnh và tặng quà các em cô nhi, người già neo đơn, các bệnh nhân khuyết tật ... tại một số Cô Nhi Viện và Sở Thương Bình, Xã Hội,... tại Việt Nam.

Hôm ấy, số người tham dự thật là đông đảo gồm 4 xe lam và một số bạn đi xe cúp. Thật là vinh hạnh, cùng đi với chúng tôi có cả gia đình Sư Huynh, anh Ngọc, anh Biên, các bạn của Thầy Từ Minh Đạt từ Mỹ về Việt Nam ăn Tết. Vui nhất là sự có mặt của Thầy Từ Minh Đạt. Đi theo Thầy tôi cứ nhớ mãi lời nói của pháp hữu Từ Chánh Tín: “Bây giờ Sư huynh không còn nữa, chúng ta hãy theo dấu chân Thầy!” và trong lòng tôi càng vui hơn vì ý nghĩ: “Sư Huynh không hề đi xa, Đức Ngài vẫn quanh đây, vẫn còn bên cạnh chúng ta. Chỉ khác là Sư Huynh như trở lại qua dáng dấp Thầy Từ Minh Đạt!”

Hình trên: Thầy Từ Thiện Tâm Nhuận đang vui hát cùng các em cô nhi viện chùa Diệu Giác (Thủ Thiêm, Q.2 Tp HCM)

Hình giữa: Đại diện sở Thương Bình Xã Hội tỉnh Đồng Nai trao thư cảm ơn của Sở cho Đức Thầy Từ Minh Đạt.

Hình dưới: Thầy Từ Long Ngọc đang trao quà cho một cụ già tại trung tâm dưỡng lão và khuyết tật.

Bởi vậy nhóm giáo viên chúng tôi chỉ mới tiếp xúc với Thầy Từ Minh Đạt vài lần thôi mà như thân quen tự thưở nào. Chúng tôi đối với Thầy Từ Minh Đạt rất thân mật cởi mở bởi vì với chúng tôi đó là hình ảnh, là nụ cười, là cả tấm lòng hiền từ đầy bao dung của Sư Phụ. Ý nghĩ này làm tôi vui vui trong lòng suốt cả ngày đi ủy lạo hôm đó.

Cô nhi viện (chùa Diệu Giác) từ xa, chúng tôi đã thấy thấp thoáng mái chùa cong cong ẩn sau hàng liễu rũ. Đoàn chúng tôi đến chùa lúc 8 giờ 15, mọi người già cũng như trẻ vui vẻ chuyển các vật dụng vào chùa nào là mì gói, dầu hôi, dầu ăn, sách vở, thuốc tây, truyện đọc, quần áo, bánh mứt và tiền,”

Sau khi lên chánh điện đánh lễ Phật xong, cả đoàn đến phòng của các em cô nhi ở phía sau chùa để tham quan và phát quà. Hôm nay, có rất nhiều quà bánh và cả đồ chơi ngoại do gia đình Sư Tử đem tặng.

Các pháp hữu ở Mỹ về tận tay phát quà cho các em với ánh mắt đầy thương cảm, xót xa”. Trong khi đó các em vừa nhận quà bánh, vừa vỗ tay hát tặng các quan khách những bài ca thiếu nhi.

Riêng Thầy Từ Minh Đạt thì đang chăm chú nhìn các em thơ. Có lẽ, Thầy đang cầu nguyện cho các trẻ em này. Từ già các em cô nhi trong lòng mọi người không khỏi bồi ngùi xúc động. Chúng tôi ra xe trực chỉ hướng Biên Hòa để thăm trại người già và tàn tật.

Trại nằm trên một khoảng đất rộng hàng chục hecta. Khi xưa do một cha cố lập ra. Ngày nay do nhà nước quản lý nhưng được tự quản do chính sách mở rộng cho nên trại có thể nhận được sự trợ giúp của bên ngoài rất dễ dàng không một thủ tục rườm rà nào.

Ở đây đang nuôi dưỡng hơn một trăm người già, tàn tật neo đơn không nơi nương tựa. Hôm nay, chúng tôi đến thăm trại được sự đóng góp của nhiều người nên số quà tương đối khá như quần áo cũ, mì gói, bún khô, đường sữa, bột ngọt, dầu ăn và tiền lì xì mừng xuân mỗi cụ hơn 5000 đồng. Nhóm bên Thầy Từ Minh Đạt mỗi cụ hơn 10000 đồng. Ngoài ra các cụ được thăm hỏi, tặng quà và hộ bệnh làm cho các cụ rất cảm động.

Anh Ba Mẫn, phó trại tiếp chúng tôi rất thân mật, anh cho biết:

1. Diện nào được cho vào đây?

- Trại nhận nuôi những người thật sự cô đơn không ai nuôi dưỡng hoặc người bị thần kinh, hoặc người đi lang thang không làm việc được, người đi xin ăn. Lẽ ra thì chỉ nhận người ở Đồng Nai nhưng vừa qua, trại cũng đã nhận cả người các nơi khác đến.

2. Khi họ bệnh thì đến đâu để trị?

- Bệnh nhẹ thì anh Mẫn giúp họ chữa trị, bệnh nặng thì chuyển đến bệnh viện nhân dân. Các người bệnh nhẹ thì tổ chức cho họ lao động sản xuất, người bệnh nặng thì đưa họ đi điều trị phục hồi chức năng.

3. Phái đoàn nước ngoài về khám bệnh có cần xin phép không?

- Không cần xin phép, mọi thủ tục rất đơn giản vì nhà nước cho phép ban giám đốc trại ký đối tác các nơi. Rất hoan nghênh các vị về nước và biết nghĩ đến các người già, tàn tật mà đến thăm và tặng quà thật đáng quý.

Anh Mẫn cho biết thêm về nếp sinh hoạt ở đây, trại viên được tự do ra ngoài khi cần. Mình từ từ đưa họ hòa nhập với xã hội. Họ được đi chùa, đi nhà thờ tùy theo tín ngưỡng. Mỗi tháng nhà nước phụ cấp cho mỗi cụ là 84000. Ngoài ra các cụ bệnh nhẹ thì lao động sản xuất hoặc trồng trọt để có thêm thu nhập cải thiện cho bữa ăn. Khi các cụ qua đời thì được đưa đến nhà vĩnh biệt làm lễ tang theo nghi thức tôn giáo của họ và an táng ở đất Thánh gần bên.

Cuối cùng, anh Mẫn nói: Chúng ta gặp nhau ở đây cũng vì tình người. Anh mong ước các vị vận động bạn bè ở hải ngoại giúp đỡ thêm” Sau đó, anh Mẫn chúc Tết các bạn trong đoàn.

Đoàn đã xuống thăm các trại, phát tiền, thăm hỏi và hộ bệnh cho các cụ, các bệnh nhân rất cảm động trước sự thăm hỏi ân cần của phái đoàn.

Xúc động nhất là sau khi thăm phòng 2, lúc ra về một cụ bà đại diện cảm ơn và hát tặng đoàn bài Thánh Ca” mà lời cuối là: “Cầu xin Thượng Đế ban phúc lành cho các bạn”. Hơn lúc nào hết, tình người thật sự được thể hiện qua ánh mắt không nói nên lời. Mọi người ai cũng cảm động đến rung rung.

Các bạn còn đi thăm các phòng nam thì tôi và Tâm Nhuận trở lại văn phòng trước. Đang đi chúng tôi gặp một cô gái khoảng trên 30 tuổi đang đứng ở hành lang. Thấy chúng tôi, cô hỏi:

- Cô Năm! Bữa nay không có bác sĩ khám bệnh hả? Tụi em chờ nãy giờ!

Tôi rất ngạc nhiên và vui vì đã một năm chúng tôi mới trở lại vậy mà họ còn nhớ (năm ngoái khi đến thăm trị chúng tôi có rủ được mấy người bạn là bác sĩ đến khám bệnh và cho thuốc). Nghe hỏi tôi trả lời:

- Năm nay không có bác sĩ đi theo nhưng cũng có chữa bệnh được đó là hộ bệnh bằng điện, em chịu không?

- Dạ chịu!

Tôi (Tâm Khai) hộ bệnh cho cô ấy, rồi tôi chỉ em qua các phòng đang có đoàn đến thăm để xin hộ bệnh và em đó đã qua bên đó gặp cô Thái Vy xin chữa bệnh nhưc đầu.

Chúng tôi rời trại đã trưa, trời nắng ấm nên không mệt.

Tiếp tục chương trình, xe chạy về hướng Hóc Môn để đến thăm các chùa nghèo. Mỗi chùa đều cúng dường một bao thư tiền và dầu hôi, dầu ăn, nhang, kinh” chùa đầu tiên chúng tôi đến là chùa Quang Minh, chùa chỉ có 1 sư cô không có 1 đệ tử nào. Cảnh chùa thật vắng vẻ và buồn vì chỉ còn 1 tuần lễ nữa là Tết đến mà chùa chưa trang hoàng gì cả.

Lễ Phật xong, chúng tôi gặp sư cô, sư cô vui mừng và nói: “Mấy hôm nay, sư cô bệnh quá và không có tiền nên gần Tết mà chùa chưa sửa soạn gì cả”” Nghe cô nói mà thấy thương quá. Thầy Từ Minh Đạt để tay lên vai cô an ủi. Hình ảnh một già, một trẻ thật đáng kính.

Trên đường về tôi miên man nghĩ đến cái khổ của trần gian đầy mộng ảo đó là Sanh - Lão - Bệnh - Tử. Vì vậy, mà phải lo tu thân nhưng tu cũng khổ vì phải nhờ thập phương”. Ngẫm nghĩ lại, chỉ có pháp Tối Thắng của Đức Ngài ban là vi diệu là rất ráo vì tuy thân ta còn tại gia mà tâm ta đã xuất gia”

Hôm ấy, chúng tôi về nhà khoảng 4 giờ chiều. Tuy mệt nhưng ai cũng vui, vui vì chúng tôi đã kết thúc trang sổ tay Đời và Đạo một năm qua bằng một ngày trọn lành. Ghi lại bài này, chúng tôi mong được sự đồng cảm của các bạn để chúng ta nối vòng tay lớn đem tình thương đến cho mọi người.

Những ngày giáp Tết
Từ Thiện Tâm Khai và nhóm giáo viên.